

Din viața unui preot român, în altă țară

Scris de Florentin Nasui
Miercuri, 30 Iunie 2010 10:43 -

Preotul greco-catolic Dumitru Petrovan, originar din orașul Dragomirești, județul Maramureș, este de un an și jumătate paroh al bisericii din comuna Biserica Albă (Ucraina), localitate situată pe malul drept al Tisei, paralel cu Sighetul Marmației, de pe malul opus. Așezarea ucraineană de dincolo de apă, locuită de români în proporție de 99 la sută, se întinde paralel cu o parte a satului Tisa, comuna Bocicioiu Mare și acest municipiu, pe o lungime de 5 kilometri, de la Lacul lui Năsui, până în dreptul fostei fabrici UIL, de unde începe Slatina, pe partea dreaptă.

De altfel, în zona acestui lac s-a propus în urmă cu 18 ani a se construi un pod din beton armat, cu 4 benzi de circulație în regim de trafic internațional, între România și Ucraina, pod peste Tisa, care ar fi legat astfel Sighetul de Biserica Albă. Din lipsa finanțării, proiectul a picat, construindu-se mai la vale, între Sighet și orașul Slatina (Solotvino), populat în proporție de 60 procente de români, o punte din lemn, mai exact podul istoric, un pod rutier cu o singură bandă de circulație, pe care trec deopotrivă pietoni și autovehicule sub 3,5 tone.

Pod funcțional de vreo 3 ani și ceva, în singurul punct de trecere a frontierei în regim de trafic internațional, care a mai rămas deschis în Maramureș.

Și asta e ceva!

Părintele Dumitru Petrovan, 34 de ani, celibatar, a absolvit la Oradea cursurile Facultății de Teologie Greco-Catolică și un masterat. Apoi și-a continuat și finalizat studiile la Roma, timp de 4 ani, de unde a și venit să slujească în comunitățile românești din dreapta Tisei. Adică, pe lângă Biserica Albă, preotul oficiază și în Slatina (unde locuiește acum) și Apșa de Jos.

"M-a impresionat spiritul de rugăciune al comunității de aici, felul cum cântă toți în bisericile greco-catolice, pe care l-am descoperit împreună cu fostul paroh, preotul Pițuleac, originar și el

Din viața unui preot român, în altă țară

Scris de Florentin Nasui

Miercuri, 30 Iunie 2010 10:43 -

din stânga Tisei, satul Crăciunești - își amintește tânărul părinte. Dacă în celelalte două localități în care slujesc, numărul ortodocșilor este mai mare decât al greco-catolicilor, la Biserica Albă domină greco-catolicii, motiv pentru care am ales această parohie. ("Domină", e un fel de-a spune, știut fiind că în dreapta Tisei circa 50 de procente dintre români sunt neo-protestanți - n.n.). Când în țările fostei Uniuni Sovietice s-a permis revenirea la religie, la biserică, aici, la Biserica Albă, era un preot ortodox, căruia enoriașii (aproape toți din cei 50 la sută rămași la credința strămoșească - n. n.) i-au spus că ei sunt greco-catolici. Dacă domnia sa vrea să treacă la acest cult, bine, dacă nu, i se mulțumește pentru tot ce a făcut până atunci. Așa a rămas comuna iar fără preot, prin 1991-1992. Câțiva ani, au slujit aici preoți greco-catolici din Slatina, Sighet sau din alte localități de frontieră. Apoi, m-au impresionat românii din dreapta Tisei pentru felul cum și-au păstrat tradițiile, limba și credința în biserică. Înainte de a veni aici, am crezut că toți vorbesc ucraineană, că nu mă voi putea înțelege cu ei. Dar limba vorbită de ei, maramureșenii din dreapta Tisei, este exact aceea vorbită de noi, maramureșenii din stânga râului de graniță. Când am venit prima dată aici, era perioada Crăciunului. Când am auzit că răsună satul de colinzi românești, că lumea este îmbrăcată în costume populare maramureșene, mi-am zis că viitorul bisericii greco-catolice din Maramureș este salvat de românii din dreapta Tisei. În viitorul nostru și al tinerei generații contează educația, cultura și credința în biserică. Am fost cu un grup de tineri besermeni la întâlnirea tineretului catolic, care s-a desfășurat la Baia Mare. Primarul Gheorghe Berinde mi-a pus în sat un spațiu la dispoziție unde organizăm cu tinerii diverse reuniuni cultural-educative și religioase. Mai merg la Dragomirești să o mai ajut în gospodărie pe mama mea, care este vârstnică. Mai țin Liturghia acolo, împreună cu protopopul Vasile Hotico. Ce m-a dezamăgit în comunitățile românești din dreapta Tisei? Eram obișnuit să dau binețe, ca pe la noi, salutând lumea creștinește, Lăudat fie Iisus. Dar unii se uitau hâd la mine, de parcă i-aș fi înjurat, chestiune care m-a speriat, la început. Apoi am aflat că aceștia sunt pocăiți, au altă religie. Predomină Martorii lui Iehova. De când am venit aici, am botezat creștinește numeroase persoane mature, pentru a nu abandona credința strămoșească, credința în biserică. "

AUTOR: Florentin Nasui

SURSA: Graiul.ro

